

Papa Francesc: "El cristià és com Sant Josep: ha de custodiar"

Dij, 17/02/2022 per Papa Francesc

[Les homilies del papa Francesc](#)

Audiència General 16 de febrer 2022

Catequesi sobre Sant Josep

Estimats germans i germanes, bon dia!

Acabem avui el cicle de catequesis sobre la figura de Sant Josep. Aquestes catequesis són complementàries de la Carta apostòlica [Patris corde](#), escrita amb motiu dels 150 anys de la proclamació de Sant Josep com a Patró de l'Església Catòlica, pel **Beato Pius IX**. Però què significa aquest títol? Què vol dir que Sant Josep és "patró de l'Església"? M'agradaria reflexionar sobre això avui amb vosaltres.

També en aquest cas són els Evangelis els que ens proporcionen la interpretació més correcta. De fet, al final de cada relat que presenta Josep com a protagonista, l'Evangelista assenyala que "porta amb ell l'Infant i la seva mare" i fa el que Déu li ha manat (cf. *Mt* 1,24; 2,14.21). Destaca així el fet que Josep té la tasca de protegir Jesús i Maria. Ell n'és el principal guardià: "De fet, Jesús i Maria la seva Mare són el tresor més preciós de la nostra fe" [1] (Carta ap. [Patris corde](#), 5), i aquest tresor és custodiat per Sant Josep.

En el pla de la salvació no es pot separar el Fill de la Mare, d'aquella que "va avançar en el pelegrinatge de la fe i va mantenir la seva unió amb el Fill fins a la creu" ([Lumen gentium](#), 58), com ens recorda el Concili Vaticà II.

Jesús, Maria i Josep són en cert sentit el nucli primordial de l'Església. Jesús és Home i Déu; Maria, la primera deixeble, és la Mare; i Josep, el guardià. I nosaltres també "ens hem de preguntar sempre si estem protegint amb totes les nostres

forces Jesús i Maria, que misteriosament són confiats a la nostra responsabilitat, a la nostra cura, a la nostra custòdia” ([Patris corde](#), 5). I aquí hi ha un rastre molt bonic de la vocació cristiana: vigilar. Custodiar la vida, custodiar el desenvolupament humà, custodiar la ment humana, custodiar el cor humà, custodiar el treball humà. El cristià és – podem dir – com Sant Josep: ha de custodiar. Ser cristià no és només rebre la fe, confessar la fe, sinó custodiar la vida, la vida pròpia, la vida dels altres, la vida de l’Església. El Fill de l’Altíssim va venir al món en una condició de gran feblesa: Jesús va néixer així, feble, feble. Ha volgut necessitar ser defensat, protegit, cuidat. Déu va confiar en Josep, com ho va fer Maria, que en ell va trobar l’espòs que la va estimar i respectar, que sempre es va cuidar d’ella i de l’Infant. En aquest sentit, “Sant Josep no pot deixar de ser el Guardià de l’Església, perquè l’Església és la prolongació del Cos de Crist en la història, i al mateix temps en la maternitat de l’Església es prefigura la maternitat de Maria. Josep, seguint protegint l’Església, segueix protegint “l’Infant i la seva mare”, i nosaltres també estimant l’Església seguim estimant “l’Infant i la seva mare” ([ibid.](#)).

Aquest Infant és el que dirà: “Tot el que va fer a un dels meus germans més petits, m’ho heu fet a mi” (*Mt 25,40*). Per tant cada persona que té fam i set, cada estranger, cada migrant, cada persona sense roba, cada malalt, cada presoner és l’“Infant” que guarda Josep. I nosaltres estem convidats a custodiar aquesta gent, aquest germans i germanes nostres, com ho va fer Josep. Per això, se l’invoca com a protector de tots els necessitats, dels exiliats, dels afligits, i també dels moribunds – [en vam parlar dimecres passat](#). I nosaltres també hem d’aprendre de Josep a “custodiar” aquests béns: estimar l’infant i la seva mare; estimar els Sagraments i el poble de Déu; estimar els pobres i la nostra parròquia. Cadascuna d’aquestes realitats és sempre “l’Infant i la seva mare” (cf. [Patris corde](#), 5). Nosaltres hem de vigilar, perquè així guardem Jesús, tal com ho va fer Josep.

Avui és habitual, és quotidià criticar l’Església, subratllar les seves incoherències – n’hi ha tantes –, subratllar els pecats, que en realitat són les nostres incoherències, els nostres pecats, perquè l’Església ha estat sempre un poble de pecadors que troben la misericòrdia de Déu. Preguntem-nos si, en el fons del cor, nosaltres estimem l’Església tal com és. Poble de Déu en camí, amb moltes limitacions però amb moltes ganes de servir i estimar Déu. De fet, només l’amor ens fa capaços de dir plenament la veritat, no parcialment; dir el que està malament, però també reconèixer tot el bé i la santedat que hi ha a l’Església, començant per Jesús i per Maria. Estimar l’Església, guardar l’Església i caminar amb l’Església. Però l’Església no és aquell petit grup que és a prop del sacerdot i mana a tothom, no. L’Església ho som tots, tots. En marxa. Cuidant-nos l’un a l’altre, cuidant-nos mútuament. Aquesta és una bona pregunta: jo, quan tinc un problema amb algú, miro de protegir-lo o el condemno immediatament, parlo malament d’ell, el destrueixo? Hem de protegir, sempre protegir!

Estimats germans i germanes, us animo a demanar la intercessió de Sant Josep precisament en els moments més difícils de la vostra vida i de les vostres comunitats. Allà on els nostres errors es converteixen en escàndol, demanem a Sant Josep que tinguem el coratge d’enfrontar-nos amb la veritat, de demanar perdó i de tornar a començar amb humilitat. Allà on la persecució impedeix anunciar l’Evangeli, demanem a Sant Josep la força i la paciència per poder suportar els maltractaments i el sofriment per amor a l’Evangeli. Allà on els mitjans materials i humans són escassos i ens fan viure la pobresa, sobretot quan som cridats a servir els més petits, els indefensos, els orfes, els malalts, els

marginats per la societat, preguem a Sant Josep perquè sigui la nostra Providència. Quants sants s'han adreçat a ell! Quantes persones en la història de l'Església han trobat en ell un patró, un protector, un pare!

Imitem el seu exemple i per això, tots junts, preguem avui; preguem a Sant Josep amb la pregària que vaig posar al final de la Carta [Patris corde](#), confiant-li les nostres intencions i, de manera especial, l'Església que pateix i que està en prova. I ara, teniu a la mà en diferents idiomes, crec que són quatre, la pregària, i crec que serà també a la pantalla perquè junts, cadascú en la seva pròpia llengua, pugui resar a Sant Josep.

Salve, guardià del Redemptor
i espòs de la Verge Maria.
A tu Déu et va confiar el seu Fill;
en tu Maria va dipositar la seva confiança;
amb tu Crist es va fer home.

Oh Sant Josep, mostra't també a nosaltres com a pare,
i guia'ns pel camí de la vida.
Obtenu-nos gràcia, misericòrdia i coratge,
i defensa'ns de tot mal. Amén.

Traducció: Josep M. Torrents